

Terje Bjørn Keyn

født 1948 i Oslo

- Cand.med. Oslo 1977, spesialist i anesthesiologi 1985
- Tillitsvern i Legeforeningen og Akademikerne fra 1996
- Leder Telemark lægeforening 2001–
- Styremedlem Overlegeforeningen 2001–
- Ansattrepresentant og konserntillitsvalgt Helse Sør RHF 2002 –

Foto J-E. Larsen

Spill som fascinerer

Terje Keyn er ingen ordinær tillitsvalgt i legenes rekke, som ofte er tidlig krøkte gjennom innsats for Yngre legers forening. Inntil han uforberedt dumpet borti tillitsvalgtarbeid i en alder av 48 år, var han «en av de vanlige, i fagforeningssammenheng totalt bevisstløse legene», som han selv formulerer det. Han tror neppe han var førstevalget da han ble spurt om å være hovedtillitsvalgt for Overlegeforeningen ved Sentralsykehuset i Telemark i 1996.

Skjønt navnet hans dukket ikke helt opp fra intet: I forbindelse med omorganisering ved sykehuset hadde Keyn engasjert seg, reagert på enkelte ting og tatt bladet fra munnen. Resultatet var som forventet når man åpner nebbet. Man blir lagt merke til og valgkomiteer øyner en mulig kandidat til ett av de mange verv som skal fylles. Keyn svarte spontant ja; dette hørtes spennende ut.

Siden har det ballet på seg, med verv for så vel Legeforeningen som Akademikerne. Han fremhever som sitt vesentligste bidrag innsatsen for å etablere samarbeidet mellom de ulike Akademikerorganisasjonene i Telemark. De siste tre årene har han vært borti mot heltids beskjeftiget med tillitsvalgtarbeid. Læringskurven har vært bratt, han har hatt gode læremestre både fra egne og andre foreninger og lært mye ute i felten.

– Mange kvier seg for å ta på seg verv. Hva driver deg?

– Spillet fascinerer. Dette er sjakk i virkeligheten, man ser sammenhenger og det er tilfredsstillende å ha mulighet til å påvirke beslutninger som gjelder norsk helsevesen. Jeg deltar likevel ikke for spillets egen skyld, men for å få bidra til positive ting for medlemmer og ikke minst for befolkningen. Jeg har sittet i kjernen av sykehusene i mange år, og vet mye om hva som fungerer og ikke fungerer. Å stable sykehusreformen på beina opplever jeg som rent pionerarbeid.

Tålmodighet og støtte fra hjemmefronten kommer godt med for at Keyn skal få gjennomført et travelt arbeidsprogram. Han er far til ikke mindre enn fem sønner fra 15 til

30 år, fire fra tidligere ekteskap, samt en i nåværende samboerskap.

– Uten støtte fra familien hadde ikke engasjementet latt seg omsette i praktisk virksomhet, sier han takknemlig.

Lindrer smerter

Det blir ikke mye tid til direkte legegjerning for 54-åringen. Han er frikjøpt fra grunnstilling og pliktig utvidet arbeidstid, men har ti timer frivillig utvidet arbeidstid i uken. Da er det smertebehandling som opptar ham, som seksjonsoverlege ved Smerteklinikken ved Sykehuset Telemark.

Som ung assistentlege sverget han på at han aldri ville befatte seg med smertebehandling. Han følte seg hjelpeløs overfor kronisk plagede pasienter som det ikke fantes hjelp for. Men da han fikk spørsmålet om å arbeide med smertebehandling for tre år siden, bestemte han seg likevel for å prøve.

– Med den erfaring jeg hadde opparbeidet meg, ble det en annen opplevelse enn jeg hadde som yngre lege. I dag synes jeg det er tilfredsstillende arbeid som gir meg gode opplevelser som lege. Dette er pasienter med smerter på grunnlag av ikke-maligne tilstander som man ikke har et tilfredsstillende medikamentelt tilbud til. Man må være vidsynt for pasientens totale situasjon og finne frem til løsninger som gir pasienten et verdig liv selv om de har smerter. Det er alltid mulig å gjøre noe for pasienten selv om medikamentell behandling ikke strekker til, enten det er å vise medmenneskelighet, være deltakende eller organisere mestringsgrupper.

At det er et multifaglig område og ikke noe én lege kan avhjelpe, fascinerer Keyn. For kontakter på tvers går som en rød tråd i mye av hans virke, noe som ikke minst viser seg i innsatsen for samarbeid mellom akademikerprofesjoner ved sykehusene.

Lede, ikke sjefe

– 95 % av akademikerne ved sykehus er psykologer og leger. Vi bør samarbeide for

å opparbeide tillit og troverdighet og bygge ned barrikader. Ved å belyse hvordan andre profesjonsgrupper i helsevesenet opplever forholdene, blir vi bedre i stand til å lede utviklingen. Hvis man vil forhandle i helsevesenet, må man vinne folk for seg, vise at man er i stand til å ta ledelse og til å samarbeide. Jeg tenker at man må lede mer enn å sjefe.

Hvorvidt Keyns sans for kontakter på tvers er spunnet av oppveksten i internasjonalt fellesskap i Storbritannia og USA, er ikke godt å si. Engelsk lå trygt på tungebåndet før han lærte seg norsk, og han mener selv han er internasjonal i tankegangen, skjønt glad i det norske. Det fremmedartede etternavnet har gammelnorsk opprinnelse og han aksler det godt – det betyr søyle.

Sansen for samstemt forening rimer også med valg av fritidssyssele. Han synger bass i koret Adventsangerne, som under Sverre Valens dirigentstokk konserterer med alt fra religiøs og klassisk musikk til innslag av folkeviser og moderne amerikanske toner på repertoaret.

– Mange av Legeforeningens tillitsvalgte fikk sin ilddåp ved forhandlingsbordet i B-forhandlingene i fjor høst. Kan endringer etter sykehusreformen bidra til et løft for tillitsvalgtapparatet?

– Reformen har allerede generert en voldsom styrking av tillitsvalgtapparatet, og vi har et fullt oppegående korps. Etter den nye hovedavtalens regulering av tillitsvalgtordningen har organisasjonstillitsvalgte bedre rettigheter enn før. Vi har også en fin stab av tillitsvalgte som vi kan rekruttere hovedtillitsvalgte fra, så det er all grunn til å se lyst på fremtiden i så måte, sier Terje Keyn.

Ingrid M. Høie

ingrid.hoie@legeforeningen.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. www.helse-sor.no/_innhold/styremoter/dokumenter/ordning%20med%20konserntillitsvalgte.doc
2. www.helse-sor.no/resept2006/Resept_2006_2.ppt